

Auces Novada VĒSTIS

Novada pašvaldības informatīvais izdevums

Auce
Lielauce
Vecauce
Vītiņi
Īle
Ukri
Bēne

Nr. 11 (39) 2012. gada 15. NOVEMBRIS

Piešķirti novada apbalvojumi

Auces novada dome ir piešķirusi pašvaldības apbalvojumus, kas tiks pasniegti Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienas svinību pasākumā 18. novembrī plkst. 15.00 Auces novada Kultūras centrā.

Ar novada pašvaldības GODA DIPLOMU apbalvotas:

Auces vidusskolas skolotāja **HELĒNA DUNDURE** – par mūža ieguldījumu pedagogijā un jaunās paaudzes audzināšanā;

pensionētā skolotāja **IRINA HUTORNAJA** – par mūža ieguldījumu kultūras dzīves veidošanā.

Ar novada pašvaldības ATZINĪBAS RAKSTU apbalvotas:

pensionētā bibliotekāre **MĒRIJA KOMULA** – par mūža ieguldījumu Auces bibliotēkas darbā;

bibliotekāre **BENITA ŽUKOVSKA** – par mūža ieguldījumu Vītiņu bibliotēkas darbā un sabiedrisko aktivitāti iedzīvotāju brīvā laika organizēšanā;

TLMS „Bēne” dalībiece **RITA RAZDOVSKA** – par tautas lietiskās mākslas tradīciju saglabāšanu un popularizēšanu;

bērnu invalīdu biedrības „Māriņa” vadītāja **MĀRA HINCENBERGA** – par ilggađēju pašreizējīgu un nesavtīgu darbu sabiedrības labā.

Ar novada domes priekšsēdētāja Ginta Kaminska rīkojumu **PATEICĪBAS RAKSTS** piešķirts **LIGIJAI BLUKAI** par pašreizējīgu ieguldījumu krīzes centra „Namiņš” veiksmīgas darbības nodrošināšanā.

LATVIJA – tie esam mēs ikviens. Cik stipri mēs katrs esam savā pārliecībā par nākotni, cik pārliecinoši un argumentēti savos lēmumos un rīcībā, cik droši par saviem spēkiem un pārliecināti par savu varēšanu gan mazos, gan lielos darbos, cik spēcīgs ir mūsu komandas gars, kolēģu un draugu pleca izjūta, cik mūsos ir labās gribas un vēlmes pastāvēt katram par sevi, saviem tuvākajiem un savu tautu kopumā, tik stipra ir mūsu Latvija – mūsu kopējās mājas, mūsu lielā ģimene. Lai nezūd apziņa, ka nekur nav tik labi kā mājās, savā lielajā ģimenē – Latvijā!

**Sveicu visus Auces novada ļaudis
Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienā!**

Auces novada pašvaldības vārdā – Domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis

Aucē svinīgi atklāja rekonstruētās tranzītielas

9. novembrī auceniekiem, visiem Auces novada ļaudīm un mūsu ciemiņiem tika svinīgi pasniegta dāvana gaidāmajos Valsts svētkos – tika oficiāli atklātas rekonstruētās tranzītielas, līdz ar to noslēdzot nozīmīgo projektu „Auces pilsētas tranzītielu Raiņa ielas un Vītiņu ielas rekonstrukcija”.

Nozīmīgajā brīdī kopā ar auceniekiem un Auces novada pašvaldības vadību bija Satiksmes ministrijas Valsts sekretārs Anrijs Matīss, Saeimas „Vienotības” frakcijas vadītājs Dzintars Zaķis, SIA „Lemminkainen Latvija” tehniskais direktors Jons Gurčus, darbu vadītājs Zigmunds Peters, SIA „PRO VIA” valdes priekšsēdētāja Aija Kalniņa, SIA „Būvuzraugs Aigars Rozenbergs, SIA „AB-RENT” darbu vadītājs Aleksandrs Horomeckis.

Atklājot pasākumu, Auces novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis sacīja: – Ir paveikts liels projekts, kas uzskatāms par sākumu posmam Tukums – Lietuvas robeža, jo šis vidusposms – pilsētā – ir tagad sakārtots. Tie ir 2,627 kilometri. Es domāju, ka Auce, kā daudzas Latvijas pilsētas, to jau sen bija pelnījusi.

Domes priekšsēdētājs pateicās projekta vadības starpniekinstitūcijas – Satiksmes ministrijas – un projektētāju un būvnieku pārstāvjiem par ieguldīto darbu projekta veiksmīgā īstenošanā, dāvanā pasniedzot Auces novada uzņēmēju ražojumus.

Satiksmes ministrijas Valsts sekretārs Anrijs Matīss uzsvēra: – Ir prieks, ka projekts sadarbībā ar pašvaldību izdevies ļoti veiksmīgs. Tas ir pirmais

posms, vidusposms šī ceļa sakārtošanai. Redzam, ka ir izbūvēta iela, sakārtoti trotuāri, ir satiksmes drošības uzlabojumi. Skaidrs ir tas, ka strādāsim arī pie pārējo ceļa posmu atjaunošanas. Nākamajā gadā, mēs ceram, posmā līdz Lietuvas robežai – 2 kilometros – arī tiks uzsākti darbi. Šis ir kā labs starta signāls tālākajiem projektiem, kas savienos Auci ar citām pilsētām, arī Lietuvu, lai gan uzlabotu iedzīvotāju mobilitātes, pārvietošanās iespējas, gan veicinātu uzņēmējdarbību šajā reģionā. Paldies pašvaldībai un būvniekiem par veiksmīgo sadarbību.

„Vienotības” frakcijas vadītājs Dzintars Zaķis apsveica auceniekus par ieceres realizāciju.

SIA „Lemminkainen Latvija” tehniskais direktors Jons Gurčus sacīja paldies par veiksmīgo sadarbību un puda cerību uz to arī turpmāk, istenojot nākamos projektus.

Aija Kalniņa izteica gandarījumu par lielisko sadarbību ar pašvaldību.

Būvuzraugs Aigars Rozenbergs savukārt novēlēja, lai rekonstruētajās ielās turpmāk nebūtu nekas darāms vismaz desmit nākamajos gados.

Pūtēju orķestra „Auce” atskaņotajam maršam skanot, simbolisko ielas atklāšanas lenti pārgriezta Gints Kaminskis, Anrijs Matīss, Jons Gurčus un Aija Kalniņa. Pirmie nu jau oficiāli atklāto rekonstruēto Raiņa ielu „iemēģināja” aucenieku jaunā paaudze ar velosipēdiem. Viņiem sekoja autobuss, kurā ikvienam interesentam bija iespēja izbraukt pa atjaunotajām ielām.

Sarmīte Šmite
Kristīnes Ozoliņas foto

Simbolisko lenti pārgriezta Anrijs Matīss (no kreisās), Gints Kaminskis, Jons Gurčus un Aija Kalniņa.

Auces novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis pateicās Satiksmes ministrijai, projektētājiem un būvniekiem par veiksmīgu projekta realizāciju.

Pirmie pa nu jau oficiāli atklāto rekonstruēto Raiņa ielu devās mazie aucenieki.

Nozīmīgais notikums bija saistījies daudzu aucenieku uzmanību.

• Vienai personai anulēja deklarēto dzīvesvietu, jo tai zudis tiesiskais pamats dzīvot deklarētajā adresē.

• Vienai personai piešķīra dzīvojamās telpas īres tiesības. Vienu personu atteica reģistrēt pašvaldības dzīvokļa jautājumu risināšanas palīdzības reģistrā pašvaldībai piederošo dzīvojamo telpu izīrēšanā.

• Sadarbībā ar Valsts reģionālās attīstības aģentūru dome nolēma piedalīties Latvijas un Šveices sadarbības programmas līdzfinansētā individuālā projektā „Atbalsts ugunsdrošības pasākumiem pašvaldību vispārējās izglītības iestādēs” kā partneris, akceptēt plānotās uguns aizsardzības sistēmu uzstādīšanas kopējās izmaksas Ls 13015,79 apmērā un garantēt no pašvaldības 2013. gada budžeta līdzfinansējumu 10% apmērā no projektā paredzētās uzstādāmās uguns aizsardzības sistēmas vērtības.

• Apstiprināja divus izstrādātos zemes ierīcības projektus – nekustamā īpašuma „Dūki”, Vītiņu pagastā, sadalīšanai un nekustamā īpašuma „Vilcēni”, Vecauces pagastā, sadalīšanai.

• Atzina par nepieciešamu zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamā īpašuma „Lazdas” Vītiņu pagastā sadalīšanai.

• Saskaņā ar Izglītības, kultūras, jaunatnes un sporta lietu komitejas priekšlikumu dome nolēma turpināt sadarbību ar Dobeles novada pašvaldību un deleģēt Dobeles novada pašvaldības Izglītības pārvaldei veikt vairākas Izglītības likuma 17. panta trešajā daļā un Vispārējās izglītības likuma 54. pantā noteiktās pašvaldības funkcijas izglītības jomā.

• Apstiprināja pašvaldībai piešķirtās valsts mērķdotācijas sadali pamata un vispārējās vidējās izglītības iestāžu pedagogu, izglītības iestādēs piecgadīgo un sešgadīgo bērnu apmācībā nodarbināto pedagogu un pašvaldību interešu izglītības programmu un sporta pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām 2012. gada septembrim – novembrim.

• Apstiprināja piešķirtās valsts mērķdotācijas sadali novada tautas mākslas kolektīvu vadītāju darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām.

• Apstiprināja Īles pagasta dzīvojamo māju „Imantas” un „Ozoliņi” apkures tarifu – 0.90 Ls/m² mēnesī kā izlīdzināto maksājumu 12 mēnešu laikā (neieskaitot PVN).

• Saskaņā ar domes Sociālo lietu un veselības jautājumu komitejas priekšlikumu apstiprināja Aucē novada sociālās dzīvojamās mājas „Lielaucē” nolikumu.

• Apstiprināja Aucē novada pašvaldības darbinieku novērtēšanas nolikumu.

• Pieņēma lēmumu par Aucē novada pašvaldības apbalvojumu piešķiršanu.

• Apstiprināja saistošos noteikumus Nr. 14 „Grozījumi Aucē novada pašvaldības 2012. gada 22. februāra saistošajos noteikumos Nr. 6 „Par Aucē novada pašvaldības 2012. gada budžetu””.

*Sagatavoja Evija Lintiņa,
Administratīvās nodaļas vadītāja*

Svinēsim Latvijas Republikas 94. dzimšanas dienu!

16. NOVEMBRĪ plkst. 19.00

Bēnes tautas namā – Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienas svinības un Bēnes 740 gadu jubilejas sarīkojums „Meklēsim Bēni sevi!”.

16. NOVEMBRĪ plkst. 19.00

Īles tautas namā – pasākums „Latviešu tautas dziesma”.

17. NOVEMBRĪ plkst. 17.00

Ukru tautas namā – svētku koncerts.

17. NOVEMBRĪ plkst. 19.00

Lielaucē tautas namā – koncerts „Skaista mana tēvu zeme”.

17. NOVEMBRĪ plkst. 20.00

Vītiņu tautas namā – svinīgs pasākums un koncerts.

18. NOVEMBRĪ plkst. 15.00

Aucē novada Kultūras centrā – svinīgs pasākums un amatiermākslas kolektīvu koncerts „Koši zied tēvu zeme, es tai līdzī uzziedēju”.

Represētos aicina saņemt pabalstus

Atzīmējot Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienu, politiski represētās personas, tāpat kā iepriekšējos gadus, arī šogad saņems vienreizēju naudas pabalstu.

Saskaņā ar Aucē novada domes saistošajiem noteikumiem pabalsts tiek izmaksāts bez iesnieguma un bez ienākumu un materiālās situācijas izvērtēšanas.

Šogad svētku pabalstu Aucē novada domes kasē vai pagasta pārvalžu kasēs izmaksās līdz 22. novembrim.

Gadījumā, ja persona pati nevar ierasties pēc minētā pa-

balsta, lūdz par to savlaicīgi informēt Latvijas politiski represēto apvienības Aucē novada nodaļas vadītāju Beruti Gotlaufu vai pagasta pārvaldnieku vai sava pagasta sociālo darbinieku.

Neskaidrību gadījumā informāciju var iegūt darba dienās no plkst. 8.00 līdz 17.00, zvanot uz Aucē novada Sociālā dienesta tālruniem 63707221, 63707228, 26124109.

*Ivars Rozentāls,
Sociālā dienesta vadītājs*

Rīgas Brāļu kapos pabeigta

Zemgales un Kurzemes ģerboņu restaurācija

29. oktobrī Rīgas Brāļu kapos atklāti 30 restaurētie Zemgales un Kurzemes pilsētu un novadu ģerboņi. Restaurācija tika veikta no pilsētu un novadu pašvaldību piešķirtā finansējuma un arī no Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fonda līdzekļiem.

Aucē novada pašvaldība restaurācijai piešķīra Ls 500 lielu finansējumu.

Noslēdzošās sienas pilsētu ģerboņu galerija Brāļu kapu memoriālajā ansambli izveidota 1930.–1936. gadā, un ģerboņi tolaik izgatavoti un uzstādīti par pašvaldību saziņotajiem līdzekļiem, kas savākti pēc kara ministra ģenerāļa Jāņa Baloža 1936. gada aicinājuma.

Pārējos ģerboņus reizē ar skulpturālo grupu „Māte Latvija ar kritušiem” paredzēts atjaunot 2013. gadā.

*Baiba Biļuna,
Alberta koledžas studente*

Būs sociālā dzīvojamā māja „Lielaucē”

Administratīvi teritoriālās reformas rezultātā, izveidojoties novadam ar administratīvo centru Aucē, katrā no pagastiem tukšas vai pustukšas palika ēkas, kur agrāk strādāja pagasta pašvaldības darbinieki, kur tika sniegti publiskie vai sociālie pakalpojumi.

Reformu rezultātā arī Lielaucē pagastā tikpat kā tukša bija palikusi bijusī pagasta kantora ēka. Lielo divstāvu māju pagasta iedzīvotāji apmeklēja tikai gadījumos, ja bija nepieciešami Latvijas Pasta piedāvātie pakalpojumi, vai gadījumos, ja kaut kas sasāpējies un jāapmeklē ģimenes ārsts. Bet tas ir pārāk mazs noslogojums tik lielai ēkai, kurā pavisam nesen ir bijis remonts, no mainīti visi logi, kura ir pieslēgta Lielaucē pagasta centralizētās apkures sistēmai.

Pateicoties domes priekšsēdētāja Ginta Kaminska, priekšsēdētāja vietnieces Vijas

Keršus, Lielaucē pagasta pārvaldnieka Gunta Bergmaņa un citu pašvaldības amatpersonu rīcībai, jau vairākus mēnešus šajā ēkā un pašvaldības darbinieku kabinetos tika strādāts pie tā, lai bijušo kantora ēku pārveidotu par māju, kurā varēs gan dzīvot, gan saņemt sociālos pakalpojumus, kā arī jau pieminētos Latvijas Pasta un ģimenes ārsta pakalpojumus.

Liels paldies jāsaka SIA „Lauku Agro” un valdes priekšsēdētājam Ilvaram Straziņam, kas ar savu ziedojumu pamudināja vēl aktīvāk strādāt pie tā, lai ēka atkal tiktu apdzīvota.

Aktuāls bija tikai jautājums, kādu konkrētu pakalpojumu sniegšanai vislabāk pielāgot esošo ēku, kādus pakalpojumus tur sniegt?

Pirms diviem gadiem, strādājot pie sociālo pakalpojumu attīstības programmas

Zemgales plānošanas reģionā, viens no ekspertu izteiktajiem viedokļiem, kā ieviest jaunus sociālos pakalpojumus vai uzlabot jau esošo pakalpojumu kvalitāti, bija racionāli izmantot novadu veidošanas procesā bez pielietojuma atstātās ēkas. Ar piebildi, ka ne vienmēr ir jāveido jaunas institūcijas un jāievieš jauni sociālie pakalpojumi. Vairāk kaimiņu novadā jau ir nepieciešamais pakalpojums un labāk, arī ekonomiski izdevīgāk, ir pirkt pakalpojumu no kaimiņu novada, nevis veidot pakalpojumu no jauna pašiem.

Izanalizējot situāciju, esošos resursus, arī finansiālās iespējas, tika nolemts bijušo kantora ēku dzīvošanai un pakalpojumu sniegšanai pārveidot pakāpeniski, vispirms vienkāršotu renovāciju veicot pirmajā stāvā.
(Turpinājums 3. lpp)

Bēnei – 740. gadadiena

16. novembrī līdz ar Latvijas Republikas 94. gadadienu savu 740. gadskārtu atzīmēs Bēne. Svinību „Meklēsim Bēni sevī!” gaitā izskanēs koncertuzvedums „Mums visiem, kas šeit dzīvo, no sevis ir kāds brīnums jāatstāj”, pie „Brīvā mikroфона” savus vēlējumus svētkos teiks bēnenieki un svētku viesi. „Auces Novada Vēstis”, sveicot bēneniekus nozīmīgajā notikumā, šodien atgādina par Bēnes vēsturi un dod vārdu Bēnes ļaudīm par Bēni šodien.

VĒSTURES LĪKLOČOS

Pašreizējā Bēnes pagasta teritorija, tāpat kā visa Zemgale un Kurzeme, ir pieredzējusi daudzus akmens un bronzas laikmeta notikumus. Apstrādājot laukus, pie „Putriņu” mājām atrasti īpatnēji maz apstrādāti akmens darba rīki un vairāki neparasti akmeņi, kas atgādina Pokaiņu mežā esošos. Par cilvēku dzīvi dzelzs laikmetā un arī vēlāk liecina atradumi arheoloģiskajos izrakumos Ritumu apmetnē, kā arī Kaijukroga, Liekņu, Ceriņu un Bukaišu senkapos.

10.–12. gadsimtā toreizējā Bēnes pagasta teritorija, iespējams, piederēja pie Spārnenes pils. Pēc Zemgales iekarošanas 1272. gada 7. oktobrī Rīgas domkapituls nodeva Dobes pili Livonijas ordenim, pieminot ciemus ar to teritorijām. Spārnenes pils palika domkapitula īpašumā. 13. gadsimtā pirmo reizi rakstos tika pieminēti daudzi vietvārdi, to skaitā arī Bayena-Bēne. Tikai 16. gadsimta beigās, kad sabruka Livonijas ordenis un izveidojās Kurzemes-Zemgales hercogiste, uz zemes, kuru iekopis Kurzemes lielkunga padomnieks Dr. Bergs, nodibinājusies Bēnes muiža. 1597. gadā viņš jau iegūto novadu saņēma no hercoga Fridriha lietošanā līdz ar tiesībām uz būvkokiem un malkas kokiem no kroņa meža. 1633. gadā poļu karalis Vladislavs Bēni galīgi uzdāvināja par dzimtīpašumu.

19. gadsimta sākumā Auces novads līdz ar Bēni piederēja Mēdemu dzimtai. Grāfa Fridriha fon Mēdema īpašumā bija Vecauces un Elejas pilis, kā arī Bēnes, Jaunauces, Ķevelas un Vitiņu muižas. 1873. gadā atklāja Jelgavas-Mazeiķu dzelzceļu. Stacijas tuvumā pamazām veidojās miestīnš. Šajā laikā Bēnes muižas īpašnieks bija barons Augusts fon der Reke. Cilvēki no barona pirkta nelielus zemes gabaliņus un būvēja mājas.

No 1876. līdz 1878. gadam tika celta Bēnes muižas kungu māja, kas, daļēji pārbūvēta, saglabājusies vēl šodien. Saglabājušās arī citas muižas ēkas – kūts, lielā klēts, kalpu mājas, dzirnavas u.c. Pēdējais Bēnes pils īpašnieks bija barons fon Birkenšteins.

Bēnes pagastā bez jau minētās Bēnes muižas vēl zināma Krūškalnes muiža, Cirolas muiža, Lauku muiža un Rožu muiža.

Pēc brīvvalsts Bēnes zemnieki bija čakli strādātāji, un jau gadsimtu mijā pagastā bija 79 zemnieku mājas. Šajā laikā tika apbūvēta Bēnes galvenā – Stacijas iela, nedaudz arī Jelgavas ielas dienvidu puse.

No rūpniecības uzņēmumiem 19. gadsimta beigās zināmas muižas ūdens-tvaika dzirnavas un ķieģeļu ceplis pie „Lāmenieku” mājām.

1905. gadā barona pili nodedzināja sociāldemokrāti. Vēlāk pils atjaunota vienkāršāka un nedaudz mazāka.

1. pasaules kara laikā Bēne tika izpostīta, un 1918. gadā Latvijas brīvvalsts savā dzimšanas dienā saņēma Bēni sagrautu un nožēlojamu. Sākumā šeit nebija pat veikalu, maizi veda no Auces. Muižu zeme tika sadalīta jaunsaimniekiem, Bēnes muižas daļa – iznomāta. No 1922. gada tās nomnieks bija Otto Valdemārs Gailītis, kurš atgriezās no Amerikas, kur dzīvodams kopš 1905. gada un smagi strādādams, bija ticis pie zināmas turības. Nopostītu un panīkušu saimniecību, kura tolaik tika saukta par Bēnes kultūrālo centru, viņš pārvērta par augsaimniecībā, saņemot par to valdības apbalvojumus. Pēc viņa ierosmes uzsāka cukurbiešu audzēšanu, ierīkoja tiem laikiem modernāko pienotavu Baltijā un sāka Bēnes elektrifikāciju.

Pamazām Bēne atbrīvojās no kara sekām. Tika sadalīta muižu zeme, bet pārējā ciemā esošā zeme un zeme aiz dzelzceļa tika sadalīta apbūves gabalos un piešķirta prasītājiem. Ciemā ēku būvēšana iesākās gar Jelgavas ielu līdz Sņikeres ielas krustojumam, ap Tīrgus ielu un gar Sņikeres ielas austrumu pusi. Aiz dzelzceļa radās Skolas iela un Līduma iela.

Arī uzņēmumu skaits palielinājās. Tika izveidota tvaika pienotava, krejošanas punkts, vēdzirnavas, zāģētava muižā, zāģētava Kaijukrogā un 26 dažādi veikali. 1935. gadā Bēnē bija 251 zemes īpašums un 240 saimniecības, kuras apstrādāja 3132 ha aramzemes.

Visu pārtrauca padomju okupācija 1940. gadā un nacistiskās Vācijas iebrukums 1941. gadā. Pēc 2. pasaules kara atsevišķas Bēnes pagasta daļas skāra dažādas organizatoriskas pārmaiņas. 1945. gada aprīlī Bēnes kultūrālā centra vietā tika nodibināts Jelgavas cukurbiešu sovhozs, ko vēlāk pārdēvēja par padomju saimniecību „Bēne”, kas darbu deva vairāk nekā 200 cilvēkiem. Bēnē darbojās arī MTS, vēlāk LLT Dobeles rajona nodaļa, kuru 1976. gadā izveidoja par Bēnes remontu rūpnīcu. Tajā tika nodarbināti vismaz 200 cilvēku. Svarīgi darba devēji bija arī Jelgavas MRS, Bēnes PB, Bēnes pienotava u.c.

ŠODIEN

Bēnes pagasts ir viena no Auces novada administratīvajām teritorijām, kas robežojas ar Vecauces, Bukaišu, Naudītes, Penkules, Ukru un Vitiņu pagastiem. Bēne ir pagasta centrs. Lielākās pagasta apdzīvotās vietas ir Bēne, Krūškalne, Vecmiķeļi. Pagasta kopējā platība ir 8893,8 ha. Tajā dzīvo (pēc Iedzīvotāju reģistra datiem uz 1.11.2012.) 1899 iedzīvotāji, no tiem Bēnē – 1546.

Par Bēnes seno un bagāto vēsturi jopro-

jām liecina Bēnes muižas kungu māja un saimniecības ēkas, Bēnes dzirnavas un dzirnavezers, akmens mūra tilts, kas atainots arī Bēnes ģerbonī, Bēnes stacijas ūdenstornis. Ar Bēni saistās tekstilmākslinieka Rūdolfa Heimrāta, gleznotājas Ritas Valneres, koktēlnieka Arnolda Rogas dzīve. Bēnē noris aktīva kultūras dzīve, par ko gādā Bēnes tautas nams ar saviem amatiermākslas kolektīviem un pensionāru klubīnš „Atvasara”, tautas daiļamata tradīcijas kopj un populārā TLMS „Bēne” dalībnieki. Par jaunās paaudzes daudzpusīgu un kvalitatīvu izglītību gādā Bēnes vidusskola un Mūzikas un mākslas skola, pirmsskolas izglītības iestāde „Rūķīši”. Savu ieguldījumu visa novada pašvaldības izaugsmē sniedz uzņēmēji: SIA „Hagiteks”, SIA „Bēnes PB”, SIA „Tand Ukri”, SIA „Bēnes nami”, zemnieku saimniecības „Mazlekuži”, „Pļaviņas”, „Ziediņi”, „Dravnieki”.

BĒNEI – PLAUKT UN ZELT, BĒNENIEKIEM – TURĒTIES!

Ar ko Bēne var lepoties, ko tai novēlat turpmāk?

Vija Keršus, novada domes priekšsēdētāja vietniece, bijusī Bēnes pagasta pārvaldes vadītāja:

– Esmu bēnietis gandrīz 60 gadus, un man liekas, ka ikvienā pagastā, katrā zemes stūrītī ir kaut kas vienreizējs, kas ir tieši tai vietai raksturīgs. Bēne var lepoties ar daudz ko, par ko mēs varam runāt, ar to arī varam lepoties. Par cilvēkiem runājot, mēs varam lepoties ar tekstilmākslinieku Rūdolfa Heimrātu, aktrisi Indru Rogu, gleznotāju Ritu Valneri un kokgriezēju Arnoldu Rogu. Kultūrā mums ir savas Bēnes tradīcijas, kas ir tikai Bēnē un nav citiem. Katrā mājā ir savas paražas. Izglītībā varam lepoties ar to, ka mums ir pirmsskolas izglītības iestāde, vidusskola, kā arī sava Mākslas un mūzikas skola. Varbūt tas šķiet ikdienišķi, bet tas ir ļoti svarīgi, jo citur skolas tiek aizvērtas, tās pazūd. Varam lepoties arī ar jaunuzcelto Bēnes estrādi. Lepojamies arī ar tautas daiļamatniecības meistarību. Tā varētu uzskaitīt bez gala, bet galvenais jau tas, ka esam bēnenieki, jo citi ar to lepoties nevar.

Savu novēlējumu Bēnei un bēneniekiem gribētu izteikt ar dzejnieka L. Vāczemnieka vārdiem:

„Mums ir ticis viszilākais ezers,
Un rudākais rudzu lauks,
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaiņš,
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debesu jūms,
Jo savu visskaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.”

Grigorijs Sidorčiks, SIA „Bēnes PB” valdes priekšsēdētājs: – Tradicionāli Bēne var lepoties ar cilvēkiem. Vēl varam lepoties ar Bēnes vēsturi un dabu. Bēnei un bēneniekiem novēlu mīlēt savu vietu, zemi, māju un ģimeni. Vispirms jāmīl un jāciena sevi, savu ģimeni un savu vietu, tad visu pārējo. Galvenais – nebrauciet prom, te ir tik daudz iespēju! Ārzemēs mēs esam tikai kalpi, bet kalpiem jau daudz nemaksā, te mēs esam saimnieki paši sev. Mīliet savu zemi, un tā sniegs jums atpakaļ visu, varbūt ne rīt vai aizparīt, bet būs reize, kad tas notiks. Iemācieties panākt savu, pat, ja dzen pa durvīm ārā, tad lieniet pa skursteņi, bet panāciet savu iecerēto!

Larisa Marcinkus, novada domes deputāte, skolotāja: – Pirmais, kas man uzreiz nāk prātā, ir, ka mēs varam lepoties ar mūsu ezeru. Vēl arī ar savu vēsturi un, protams, arī ar cilvēkiem. Novēlu, lai Bēne neizmirtu, lai vienmēr šeit dzīvotu cilvēki, jauni cilvēki. Lai viņiem būtu darbs, tad arī viņi varēs dzīvot savā mīļajā dzimtajā pusē.

Andris Logins, neatliekamās medicīniskās palīdzības šoferis: – Es lepojos ar vidi, kas man ļoti patīk. Te ir mierīgi, klusi. Lai gan pats Bēnē neatrodos visu laiku, man šeit patīk tā mierīgā dzīvošana, bez jebkāda stresa. Noteikti visiem novēlu veselību, galvenais, veselību, jo tas jau mums arī ir pats svarīgākais.

Janīna Bražele, pensionāre: – Varam būt lepni, ka apvidū sāk sakopt, jaunu parku sastādīja, arī estrāde mums tagad jauna ir. Drīz koris „Vizma” pie mums viesosies, varēsīm priecāties. Ir mums iespējas aiziet uz kādu koncertu, arī uz baznīcu. Arī pašvaldība nāk pretī, šo to palīdz. Priecājamies, ka viss notiek. Bēneniekiem novēlu, lai būtu darbs, to gan vajag ļoti. Iespējams, kādu iestādi vēl atvērt vaļā, lai būtu vairāk iespēju, ko darīt.

Daina, „Bēnes PB” veikala pārdevēja: – Pēdējā laika lielākais notikums ir estrādes atklāšana, ar ko tad arī varam lepoties. Turpmākajam novēlu visu to labāko: Bēnei – plaukt un zelt, bet bēneniekiem – pie labas veselības turēties.

Sagatavoja Sarmīte Šmite
Bēneniekus uzrunāja Baiba Biļuna,
Alberta koledžas studente
Sarmītes Šmites foto

Būs sociālā dzīvojamā māja „Lielauce”

(Turpinājums no 2. lpp.)

Auces novada domes šī gada oktobra sēdē tika apstiprināts Sociālās dzīvojamās mājas „Lielauce” nolikums. Saskaņā ar to, tur atradīsies servisa dzīvokļi un sociālā dienesta struktūrvienība – Dienas aprūpes centrs, kurā sociālos pakalpojumus varēs saņemt ne tikai servisa dzīvokļu

irnieki, bet arī jebkurš Auces novada (un ne tikai Auces novada) iedzīvotājs, kuram būs radusies nepieciešamība pēc šāda pakalpojuma. Dienas centra darbam tiks piesaistīti gan sociālie darbinieki, gan sociālā aprūpētāja, gan aprūpētāja, tiks pirkti pakalpojumi no citiem speciālistiem, ja tādi būs nepieciešami cilvēkiem, kuri būs dienas centra klienti. Dienas centrs būs arī kā sociālo prasmju attīstības darbnīca ģimenēm, kurām nepieciešamas papildus zināšanas un prasmes dzīves kvalitātes uzlabošanai. Plānots, ka dienas aprūpes centrs kļūs par atbalsta sistēmu sociālā darba speciālistiem, kuri strādā ar cilvēkiem, kuri risina personu un ģimeņu problēmas.

Par servisa dzīvokļa labajām īpašībām rakstīju jau iepriekšējā „Auces Novada Vēstis” numurā.

Piebildīšu, ka dzīvošana servisa dzīvoklī ir institucionālajai aprūpei alternatīvs aprūpes pakalpojums un tā ir lieliska iespēja cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem, kuru dzīvošana iepriekšējā dzīvesvietā dažādu iemeslu dēļ vairs nav iespējama, pēc iespējas ilgāk dzīvot patstāvīgi, viņu vajadzībām pielāgotā vidē.

Servisa dzīvokļu irniekiem un dienas centra apmeklētā-

jiem būs pieejama koplietošanas virtuve ar četrām darba vietām, ēdamzāle, atpūtas telpa, nodarbību istaba, vingrošanas istaba ar trenāžieriem un higiēnas telpas, kur klienti varēs nomazgāties dušā un arī izmazgāt veļu.

Lai kļūtu par servisa dzīvokļa irnieku, personai pašai vai ar starpnieka palīdzību ar lūgumu turpmāk dzīvot servisa dzīvoklī jāvērsas Auces novada Sociālajā dienestā. Sociālā darba speciālisti izvērtēs personas funkcionālo traucējumu smaguma pakāpi, izvērtēs personas iespējas dzīvot servisa dzīvoklī un pieņems lēmumu par nepieciešamību izīrēt personai servisa dzīvokli.

Darbs pie tā, lai minētajā ēkā radītu iespēju mitināties arī citām sociālajām grupām, turpinās. Visticamāk, jau nākamajā gadā tiks renovētas kāpnes pie ēkas un izveidota uzbrauktuve, lai tajā bez asistenta palīdzības var iekļūt cilvēki ratiņkrēslos.

Ne vienmēr iekļūst realizējas, tāpēc par to, kas būs, uzrakstīšu tad, kad iecerētais kļūs par reālu un pieejamu vērtību.

Ivars Rozentāls, Sociālā dienesta vadītājs
Sarmītes Šmites foto

Konkursam "Dāvini savai Latvijai" – arī auceņieku un bēneņieku darbi

Pirms jaunā mācību gada sākuma skolas tika informētas par līdzdalības iespējām skolēnu pilsoniskās un patriotisma audzināšanas pasākumu ciklā „Mana Latvija”. Ikvienam bērnam un jauniešiem atbilstoši viņa spējām, interesēm un talantam tiek piedāvāts iesaistīties šajā Valsts izglītības satura centra, izglītības iestāžu un nevalstisko organizāciju sadarbības projektā.

Aicinājumam dot savu ieguldījumu „Likteņdārza” tapšanā, izstrādājot projektā paredzētās vēlējuma plāksnītes Latvijai, atsaucās abu novada vidusskolu 23 skolēni.

Pēc „Likteņdārza” ainavas arhitekta ieceres dārza Nākotnes zonā tiks iekārtota Vēlējuma siena ar izvietotiem tūkstošiem vēlējumu Latvijai.

Pēc konkursa “Dāvini savai Latvijai” nolikuma katrs dalībnieks varēja iesniegt tikai vienu 60x60x25 mm plāksnīti, kuras vidū izurbts vai izvirpots caurums 30 mm diametrā. Materiālam atļauts izmantot cēlkoču (Latvijas osi vai ozolu), kas papildus kvalitatīvi apstrādāts un piesūcināts ar mitrumizturīgu, bezkrāsas koka beici. Pirms beicēšanas jāiegravē vai jāiededzina novēlējums Latvijai.

Katras skolas 5 labākie darbi nosūtīti „Likteņdārza” īstenotajam „Kokneses fondam”, kur tie tiks pierēģistrēti un izvērtēti atbilstība. Novembra sākumā hokeja komandas „Dinamo Rīga” hokejisti izlozēs 10 skolas, kuru pārstāvji „Arēnā Rīga” apmeklēs hokeja spēli. Uz spēli no skolas aicinās 5 skolēnus un 2 skolotājus.

Bēneņieku gatavotās plāksnītes ir no oša. Zēni strādājuši ar lielu aizrautību. Visgrūtāk bijis nevis urbt un slīpēt, bet izdomāt vēlējumu. Visi ar paveikto apmierināti un labprāt to darītu vēlreiz.

Auces zēni speciāli kokmateriālu nav meklējuši. Sākumā daži sliecies izvēlēties ozolu, bet beigās tomēr palicis pie oša. Grūti uz tik mazas plāksnītes vēlējumu uzrakstīt, bet kas par gandarījumu, to paveicot! Labāko darbu autori ir Henrijs Bērmanis (5. klase), Inārs Vinčs un Ingars Gaidlāzda (6. klase), Intars Jamants (7. klase), Kristaps Ozoliņš (9. klase). Kopumā piedalījās 17 skolēnu. Interesantākie vēlējumi Latvijai:

*Ekonomika nav galvenā!
Zaļu zemi Latvijai!
Labus cilvēkus Latvijai!
Lai Latvijas zeme ir bagāta!
Turies, Latvija, es nāku!
Lai Tev Saules mūžs, Latvija!
Lai cilvēkiem nav bail no nākotnes Latvijā!*

„Kokneses fonds” 9. novembrī plāksnītes izvietoja „Likteņdārza”, kas top uz salas Koknesē kā mūsu visu kopīga dāvana Latvijai tās 100. dzimšanas dienā 2018. gada 18. novembrī.

Paldies zēnu skolotājiem – konsultantiem Oļegam Kovaļovam un Jānim Bensonam!

*Agris Mellis, Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītājs
Daigas Zutes un Jāņa Bersona foto*

Bēnes vidusskolas konkursa „Dāvini savai Latvijai” dalībnieki (no kreisās) – Elvis Hofmarks, Uldis Eltiņš, Dairis Irmans, Aivis Antonovs (8. klase), Madars Jasevičs, Artjoms Artemjevs (9. klase).

Auces vidusskolas zēnu mājturības kabinetā zēni urba, slīpēja un iedezināja.

Auces vidusskolas zēnu veikums.

Bēnes vidusskolas audzēkņu izgatavotās Vēlējuma plāksnītes.

„Māriņas” ģimene kuplojusi 25 gadu garumā

Man šķiet, ka viss sācies nupat, bet nemanot ir pagājuši 25 gadi. Toreiz mēs, divas māmiņas, domājām par mūsu meitiņām, kuras bija bērni ar īpašām vajadzībām.

Meitenēm bija mājapmācība, un viņas mācījās mājās, bet arī šiem bērniem ir ļoti vajadzīga sabiedrība un kontakts ar citiem vienaudžiem. Mēs meklējām iespējas, kur varētu iesaistīties un piedalīties. Palēnām mums sāka pievienoties arī citas māmiņas ar saviem bērniem. Sākumā mūsu nebija daudz, bet, laikam ritot, mūsu skaits ar katru gadu pieauga. Organizējām dažādus pasākumus, meklējām iespējas, kā palīdzēt mūsu ģimenēm.

Nu jau krietnu laiku esam Auces bērnu invalīdu biedrība „Māriņa”. Biedrībā ir izveidots dienas centrs, kur bērni aktīvi pavada laiku atbilstoši savām iespējām un interesēm. Bērnu skaits ar katru gadu pieaug, un mūsu saimē ir jau pāri simtam bērnu no visa Auces novada. Biedrība palīdz savām ģimenēm un arī visiem citiem, kam ir nepieciešama palīdzība, jo dažkārt ģimenēs situācija ir ļoti smaga. Mums piepūlcejas arī Saldus novada bērni, kam Auce ir tuvāk nekā Saldus.

Atbalstu ģimenēm sniedzam ar humāno palīdzību, iespēju robežās – ar pārtiku, medikamentiem, arī tehniskajiem palīgīdzekļiem. Regulāri notiek mājasapmeklējumi pie mūsu guļošajiem bērniem.

Vairākus gadus mūsu bērniem ir bijusi brīnišķīga iespēja doties ekskursijās uz jūru, Zooloģisko dārzu. Zvaigznes

dienu esam svinējuši atpūtas kompleksā „Lido”. Tur, pie svētku galda, mēs sveicām arī savas „zvaigznītes” – tos mūsu bērnus, kuri mācās labi un teicami. Ļoti lielu prieku sagādā arī iespēja dažas stundas pavadīt slidotavā.

Grupa mūsu bērnu katru vasaru piedalās Latvijas Bērnu fonda organizētajā nometnē. Mēs aktīvi iesaistāmies arī akcijā „Nepaej garām”, kur tiek savākti līdzekļi bērnu vasaras nometnēm. Šajos pasākumos „Māriņas” dalībniekiem ir iespēja dzirdēt brīnišķīgus koncertus.

„Māriņā” noteikti ļoti gaidīti ir Ziemassvētki. Daudziem tie ir visskaistākie svētki gadā. Tad pie biedrības durvīm ir Ziemassvētku zeķe, kurā bērni ievieto vēstules Ziemassvētku vecītim. Drīz jau atkal būs klāt mūsu mīļās rīku meitenes, kuras bērnu vēstules nodos adresātam. Arī Ziemassvētku vecītis mums ir īpašs, „īstais” – ar garu, baltu bārdu. Tie visi ir mūžībā aizgājušā dziedātāja Mārtiņa Freimaņa draugi. Mārtiņš uz mums nu noraugās no mākoņa maliņas, bet viņa draugi turpina ar mums sadarboties. Mēs visi ļoti gaidām skaistos Ziemassvētkus.

Un tad jau drīz nāks Jaunais gads – ar jauniem notikumiem, jaunām rūpēm un priekiem.

Es domāju: pats galvenais, ka mēs varam būt kopā kā

Māra Hincenberga (no labās) kopā ar savu līdzgaitnieci 25 gadu garumā Inesi Benežu.

vienā lielā, kuplā ģimenē. Dažkārt saku, ka man ir lielākā ģimene pasaulē, jo tajā ir vairāk nekā 100 bērnu. Viņi visi ir ļoti mīļi un brīnišķīgi, sniedz man un manām kolēģītēm tik daudz mīlestības, ļoti uzticas. Mēs viņus visus ļoti mīlam un vienmēr gaidām „Māriņā”.

Priecājos, ka varu darboties kopā ar saviem atsaučīgajiem kolēģiem. Šajos gados esmu kopā ar valdes locekļiem Inesi Benežu, kura atbild par humāno palīdzību, un Arni Hofmani, kurš ir mūsu šoferītis. Aptuveni piecus gadus pie mums ir brīvprātīgā Vija Mužica.

Daudzās labās lietas veiktas un palīdzība ģimenēm sniegta ar daudzu mūsu draugu atbalstu. Tādi mums ir gan Latvijā, gan visā pasaulē – Zviedrijā, Somijā, Norvēģijā, Vācijā, Anglijā, ASV, Šveicē. Viņi mūs atbalsta un ļoti daudz palīdz. Ir prieks, ka draugu loks ar katru gadu paplašinās.

Vislielāko paldies gribu pateikt par atbalstu Auces novada pašvaldībai un domes priekšsēdētājam Gintam Kaminskim, priekšsēdētāja vietniecei Vijai Keršus, attīstības nodaļas vadītājai Sandrai Zeserei par to, ka viņi vienmēr atraduši laiku uzklaut, palīdzēt un šo garo gadu garumā nekad neesmu sapņemusi atteikumu. Vēl vislielākais paldies manām kolēģītēm Inesei Benežai, ar kuru esam kopā visus šos 25 gadus, Vijai Mužicai, ar ko strādājam jau vairākus gadus, arī bērnu māmiņām un vecmāmiņām, kuras palīdz manā darbā. Paldies Valdim Berčam par morālo atbalstu mūsu darbā daudzu gadu garumā! Pateicos arī PIC direktorei Anitai Segliņai, kura daudz līdzējusi dokumentu noformēšanā.

Māra Hincenberga,

Auces bērnu invalīdu biedrības „Māriņa” vadītāja
Foto no pasākuma albuma

Par morālo atbalstu „Māriņas” darbā Māra Hincenberga ir ļoti pateicīga mācītājam Valdim Berčam.

„Māriņas” vadītāju svētkos sveic novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis un priekšsēdētāja vietniece Vija Keršus.

Lielaucē pilī informēja par tūrisma jautājumiem

6. novembrī Auces novada Tūrisma informācijas centrs rīkoja ikgadējo informatīvo sanākumu, kura šogad notika Lielaucē pilī.

Sanākumi atklāj novada domes priekšsēdētāja vietniece Vija Keršus.

Sintija Upmane iepazīstina ar novada Tūrisma informācijas centra veikumu un projektiem.

Pasākums pulcēja Auces novada tūrisma pakalpojumu sniedzējus, Dobeles un Tērvetes novadu tūrisma informācijas centru un Tērvetes Dabas parka pārstāvjus, kā arī citus interesentus.

Lielaucē pils zālē, kur mājīgu un siltu atmosfēru radīja kamīnā sprakšķošā uguns, sanāksmes dalībnieki atskatījās uz šī gada vasaras un tūrisma sezonas galvenajām tendencēm, jaunumiem un pasākumiem, kā arī apsprieda nākotnes plānus un ieceres.

Sanākumi atklāja Auces novada domes priekšsēdētāja vietniece Vija Keršus, kura savā uzrunā uzsvēra Auces, Dobeles un Tērvetes novadu sadarbību tūristu piesaistē un atgādināja, ka viena no Auces novada bagātībām ir kultūrvēsturiskais mantojums – mūsu pils un muižas.

Auces novada Tūrisma informācijas konsultante, šī raksta autore, iepazīstināja ar Tūrisma informācijas centra statistiku, galvenajām tendencēm, Auces novada tūrisma brošūru, jaunumiem apskates objektos un šī gada pasākumiem.

Dobeles novada tūrisma informācijas centra vadītāja Anita Banzīņa runāja par aktualitātēm Dobeles novada tūrisma objektos un galvenajiem tūristu piesaistošajiem pasākumiem – Ceriņu svētkiem, jaunumu – Ābolu festivālu un jau tradicionālo Sniegavīru saietu. Savā prezentācijā Anita Banzīņa pieskārsās arī jautājumiem par tūrisma pakalpojumu kvalitāti un atzīmēja tūrisma gatavību nozīmi ārvalstu tūristu piesaistē.

Tērvetes novada tūrisma informācijas

centra vadītāja Ilona Līduma stāstīja par šī gada jaunumiem Tērvetes Dabas parkā un nākamās sezonas aktualitātēm, kā arī iepazīstināja ar jaunumiem pārējo novada tūrisma objektu piedāvājumā: pavisam drīz tiks atklāta Tērvetes koka pils, un nopietni remontdarbi šogad veikti Annas Brigades muzejā „Sprīdīšos”.

Vecauces pils pārvaldniece Inese Kaminska stāstīja par pils telpu nomas piedāvājumu, apmeklētāju skaitu šajā gadā, kā arī pili notiekošajiem kultūras un tūrisma pasākumiem. Pils pārvaldniece arī informēja, ka šobrīd strādā ar materiāliem par Vecauces muižas un Mēdemu dzimtas vēsturi un neliels ieskaits apkopotajā informācijā tika sniegts jau Leģendu nakts Torņa stāstos.

Guntis Zutis runāja par jaunumiem „Latvijas valsts mežu” Lielaucē ezera laivu bāzē – mājīnām uz pontoniem, kas šūpojas ezera viļņos un jau kļuvušas iecienītas makšķernieku un atpūtnieku vidū – vasarā nedēļas nogalēs abas mājīņas vienmēr bijušas aizņemtas.

Auces novada Attīstības nodaļas vadītāja Sandra Zesere un tūrisma informācijas konsultante Sintija Upmane klātesošos iepazīstināja arī ar Zemgales plānošanas reģiona aktuālajiem tūrisma projektiem, kurū aktivitātes skar arī Auces novadu. Šādi projekti ir divi – „Senās kulta vietas – Baltijas jūras piekrastes kopīgā identitāte” un „Velomaršrutu tīkla attīstība un uzlabošana Centrālbaltijas teritorijā”.

Sanāksmes noslēgumā pasākuma dalībnieki tika aicināti pils pārvaldnieces

Par jaunumiem „Latvijas valsts mežu” Lielaucē ezera laivu bāzē gatavi stāstīt Guntis Zutis (no kreisās) un Guntis Straziņš.

Ingrīdas Burkānes pavadībā izstaigāt Lielaucē pils telpas un apskatīt floristikas izstādi, kā arī pašiem pašūpoties viļņos un apskatīt mājīņas Lielaucē ezera laivu bāzē.

Pasākuma gaitā kopīgās diskusijās radās ne viena vien jauna ideja un atziņa par tūrisma attīstību Auces un kaimiņu novados, kā arī ieceres ciešākai tūrisma pakalpojumu sniedzēju un tūrisma informācijas centru sadarbībai.

Liels paldies visiem pasākuma dalībniekiem un īpaši Lielaucē pils pārvaldniecei Ingrīdai Burkānei par laipno uzņemšanu!

Sintija Upmane,
Auces novada
tūrisma informācijas konsultante
Sarmītes Šmites foto

Auces vidusskola – starp 100 labākajām

Ata Kronvalda fonds ir publicējis Latvijas skolu reitingu darbā ar talantīgajiem skolēniem 2011./2012. mācību gadā.

Tajā starp gandrīz 100 labākajām skolām ir arī Auces vidusskola, kura ieņem 84. vietu līdz ar vēl sešām lielajām vidusskolām, aiz sevis atstājot Jelgavas 6. vidusskolu, Rīgas Centra humanitāro vidusskolu, Ziemeļvalstu ģimnāziju, Jūrmalas Valsts ģimnāziju, Ventspils 4. vidusskolu un vēl daudzas lielas mācību iestādes. Novērtējumā tiek ievietotas tikai tās skolas, kuru skolēni konkrētajā mācību gadā ir guvuši apbalvojumus mācību priekšmetu valsts, atklātajās un starptautiskajās olimpiādēs un skolēnu zinātnisko darbu konferencē. Šajā sarakstā nav iekļauti ķīmijas atklātās olimpiādes rezultāti, kur Auces vidusskolas audzēkne Signe Kārklīņa ir 14. vietā valstī, skaidro Auces vidusskolas direktore Indra Špela.

Savukārt Draudzīgā aicinājuma skolu reitingā (pēc 2012. gada centralizēto eksāmenu rezultātiem) lielo vidusskolu grupā Auces vidusskola ir 96. vietā starp 196 skolām.

Auces novada domes priekšsēdētājs Gints Kaminskis ir ļoti gandarīts par šo faktu:

– *Manuprāt, ir ļoti labi un apsvēicami, ka mūsu vidusskolas vārds parādās starp 100 labākajām valsts skolām un aiz mums paliek Rīgas Centra humanitārā vidusskola, Ziemeļvalstu ģimnāzija, Jelgavas divas vidusskolas... Uzslava un atzinība Auces vidusskolai, direktorei, administrācijai, skolotājiem, visiem, visiem darbiniekiem!*

Sarmīte Šmite

„Tautas namu saietā – 2012”

27. oktobrī Īles tautas namā šāds pasākums norisinājās pirmo reizi. Pasākums bija ļoti plaši apmeklēts. Pirmajā reizē piedalījās pilnīgi visi Auces novada tautas nami ar sava tautas nama prezentāciju.

Bija patīkami paskatīties citam uz citu – kas jauns un ar ko nodarbojas

kaimiņos. Mājīniekus pārstāvēja jauktais vokālais ansamblis „Spārni”. Auces

novada Kultūras centru prezentēja kapa „Auce”, Kultūras centra jaundi-

Uzstājas pasākuma saimnieki – Īles tautas nama jauktais vokālais ansamblis „Spārni”.

Novada Kultūras centra jaundibinātā folkloras kopa.

binātā folkloras kopa, tautas lietišķās mākslas studija „Auce” un pārstāvji no amatierteātra „Kopā”.

Bēnes tautas namu pārstāvēja vidējās paaudzes deju kolektīvs „Novadnieki”, amatierteātris „Bēne” un tautas lietišķās mākslas studija „Bēne”.

Lielaucē tautas nama pārstāvji bija vidējās paaudzes deju kolektīvs „Kālais ansamblis” un Lielaucē amatier-teātris. No Vītiņu tautas nama kolēģus priecēja jauniešu deju kolektīvs „Virpulis”, savukārt Ukru tautas namu pārstāvēja amatierteātris „Ukri”.

Paldies visiem dalībniekiem par atsaucību un ieinteresētību! Es ceru, ka šis pasākums kļūs tradicionāls visiem Auces novada pašdarbniekiem – pašiem aktīvākajiem, radošākajiem un atraktīvākajiem cilvēkiem Auces novadā!

Sintija Liekniņa,
Īles tautas nama vadītāja
Autores foto

Ar „Comenius” līdz Ziemeļu polārajam lokam

Šogad Auces vidusskola ir saņēmusi apstiprinājumu piedalīties kā sadarbības partneri „Comenius” piecu valstu sadarbības projektā „Vai mēs varam kaut ko mainīt? – apkārtnes vides apziņošanas veicināšana”.

Divu mācību gadu laikā piecu sadarbības valstu – Polijas, Somijas, Latvijas, Grieķijas, Turcijas – skolēni un skolotāji pētīs dažādas sava reģiona apkārtnes vides problēmas, izziņās alternatīvās enerģijas ieguves iespējas, iepazīstinās ar savu valsti citas partnervalstīs un mācīsies komunicēt projekta darba valodā – angļu valodā.

No Auces vidusskolas projektā piedalās astoņas klases.

Jau no mācību gada sākuma tika paveikti dažādi uzdevumi: zīmēti projekta logo (uzvārētāja Līga Holodņikova), izveidots interaktīvs Latvijas prezentācijas modelis ar pašu skolēnu veidotu filmu (režisors Kaspars Grābēns) par Auces vidusskolas 8. klasēm, sagatavota prezentācija par Latvijas izglītības sistēmu.

Pirmajā braucienā uz Somijas pilsētiņas Kemina vidusskolu no 23. līdz 28. oktobrim devās četri skolēni – Marta Ziņģe un Gabija Jomante no 8.a klases un Kitija Lūcija Gristiņa un Toms Grudovskis no 8.b klases, kā arī projekta vadības komanda – direktores vietniece Gunita Dambe, skolotājas Jana Smila un Ligita Vernere.

Ceļā devāmies ar pašvaldības autobusu, braucieni uz Somiju bija garš un nogurdinošs – 17 stundu. Tomēr pēc dušas, ko baudījām Kemina skolā, visi jutās gana mundri, lai sāktu iepazīšanos ar nezināmo, jo šādā projektā mūsu skola taču piedalās pirmo reizi.

Ar interesi gaidījām satikšanos ar mūsu partnerskolu skolotājiem un bērniem, jo mēs šeit ieradāmies pēdējie, pārējie jau iepriekšējā vakarā bija tikušies.

„Comenius” projektu idejas pamatā ir nosacījums, ka skolēniem ir jādzīvo viesģimenēs, lai veicinātu draudzību, sadarbību un komunikāciju skolēnu vidū. Katrs no mūsu skolēniem bija ieguvis savu viesģimeni, ar kuru neilgi

pirms došanās ceļā bija sazinājies e-pastā, tā gūstot vispārēju iespaidu. Viesģimeņu bērni bija tie, ar kuriem mūsu skolēni kopā pavadīja visu savu laiku gan skolā, gan ārpus tās.

Kādi ir mūsu skolēnu iespaidi?

Kitija: – Man ļoti paveicās ar ģimeni, jo tā ļoti labi saprata angļu valodu, bija jauka, atsaucīga un laipna. Meiteni sauca Elīna, viņai ir kustību traucējumi. Viņai ir jaunāks brālis Santus un divi suņi Nuupo un Suulo. Elīnas mamma ir ļoti jauka. Man likās, ka visa somu tauta ir ļoti jauka.

Marta: – Dzīvojot ģimenē, es uzzināju daudz par somu tradīcijām. Redzēju somu mājas un uzzināju, kāpēc viņi tādās dzīvo. Izmēģināju arī vienu no šīs valsts tradīcijām – iet saunā, tas man ļoti patika.

Katru dienu visu mācību stundu laiku pavadījām skolā. Bija kopīgas skolēnu un skolotāju sanāksmes, kur prezentējām savas mājas darbus un dalījāmies iespaidos par projekta norisi. Ārpus skolēni kopā ar saviem vienaudžiem no somu viesģimenēm apmeklēja mācību stundas, skolotāji vēroja mācību stundu norisi.

Kitija: – Skolā viss bija tik kluss. Skolēni starpbrīžos arī bija klusi. Ēdiens skolā arī bija labs. Ar Ninu, Elīnas asistenti, vienmēr bija ļoti jauki, varēja parunāties.

Gabija: – Skola ir aprīkota tā, lai skolēniem ar īpašām vajadzībām būtu pietiekami ērti atrasties šajā ēkā. Mācības notiek lēnākos tempos, atšķirībā no mūsu skolas, un bērniem ir arī labāka uzvedība. Skolas pusdienas man personīgi nepatika, mūsu skolā pusdienas ir daudzārt labākas.

Toms: – Skola ir ļoti attīstīta. Mani pārsteidza skolas disciplīna. Stundas nevar uzvert nopietni, ja vienas lapa ar trijiem uzdevumiem izpilde aizņem 45 minūtes laika. Viens skolēns sāk pildīt uzreiz, cits pēc 20 minūtēm. Vienģitais, kur bija disciplīna, bija sports, kur gan zēni, gan meitenes aizrautīgi spēlēja florbolu.

Ligita Vernere: – Skola Kemina ir celtnē, kuras vienā daļā ir 1.–6. klases telpas, katrā klasē ne vairāk kā 20 skolēnu, un otrā ēkā daļā ir 7.–12. klases telpas. Skola ļoti klusa, it sevišķi starpbrīžos, skolēni pastaigājas pa plašajiem gaitenītiem, uzspēlē kādu galda spēli, piemēram, tenisu, vai mierīgi atpūšas uz daudzajiem soliņiem gaitenīs. Līdz ar zvani, kas īsi un mierīgi atskan skolā, uz klasi dodas skolotāji un rei-

zē arī skolēni. Ienākot klasē, durvis aizslēdzas un skolēni nesteidzīgi sāk darbu, reizēm klusu un mierīgi, reizēm ļoti trokšņaini un negribīgi kaut ko strādāt. Skolotāja stāsta, rāda, īpaši neuztraucoties par skolēna darbībām. Kabinētu aprīkojums apbrīnojams, jo katrā klasē pie parastās krīta tāfeles ir iespēja izmantot vēl 12 dažāda veida materiālus – kartes, ekrānus utt. Starpbrīdis ilgst 15 minūšu, un, stundai beidzoties, skolotāji dodas atpūsties – izdzer kafiju, palasīt laikrakstus, parunāties ar kolēģiem, uz skolotāju istabu.

Jana Smila: – Pirms braukšanas uz Somiju biju iedomājusies, ka tur visās stundās skolēni sēž ar datoriem nodrošinātās kabinetos un viss notiek datorizēti. Somijā taču esot vislabākā izglītības sistēma. Daudzus stereotipus par attīstītājām valstīm man nācās lauzt. Sākot jau ar to, ka datori ir katrā klasē, bet ne katram skolēnam priekšā. Sistēma līdzīga kā mūsu skolā, bet lielākā atšķirība ir tā, ka katrā klasē ir arī projektors un visi mācību materiāli ir digitalizēti un projicējami uz ekrāna. Tas likās kā tāls sapnis mūsu mazajā Latvijā. Domāju, ka skolā būs liels troksnis un stresaina vide. Neko tādu neredzēju – viss notika lēnā somu mierā, starpbrīžos skola likās klusa, bērni nekur neskrāidāja. Tas noteikti bija, pateicoties galda tenīsam, kas skolēniem pieejams koridoros. Arī stundu gaita bija ļoti nesteidzīga. Tas izraisīja apbrīnu, jo tādos tempos mēs savā skolā mācību vielu nespētu izņemt nevienā priekšmetā.

Somu skolotāji man likās ļoti atraisīti, atsaucīgi, mierīgi, nesteidzīgi un viesmīlīgi. Gandrīz katrs no satiktajiem skolotājiem spēja komunicēt angļu valodā.

Šajā laikā projekta partnerskolu skolotājiem notika sanāksmes, kurās analizējām izdarīto, konkursa kārtībā izvēlējamies projekta logo (tas bija Polijas pārstāvju atvestais zīmējums). Nopietni strādājām pie nākamo uzdevumu un pienākumu apspriešanas un precizēšanas. Sākām gatavoties jau nākamajai projekta sanāksmei, kas februārī notiks pie mums Latvijā.

Tā kā viens no projekta uzdevumiem ir apkārtējās vides iepazīšana, visi devāmies gan isā pārgājienā turpat pilsētā Kemina uz iecienītu aktīvās atpūtas vietu, gan uz netālo pilsētu Kemi, kur apmeklējām galeriju, kur varēja iepazīt dažādu dārgakmeņu kolekciju. Apskatījām arī Tornio pilsētu, kas atrodas vienlaikus divās valstīs – Somijā un Zviedrijā. Apmeklējām atkritumu šķirošanas, uzglabāšanas un pārstrādes laukumu.

Kitija: – Laukumā bija atsevišķas vietas dažādiem atkritumiem: bio, metāla, koka, kartona un papīra, kā arī jauktie un elektroniskie atkritumi. Soma pārstrādā lielāko daļu atkritumu. Atvestos organiskos atkritumus pārvērš komposta augsnē, kuru pēc tam iedzīvotāji var

nopirkt. Šajā pārstrādes vietā netiek dedzināti nekādi atkritumi, šo darbu veic citā vietā Aulu pārstrādes centrā.

Ja iedzīvotāji atstāj šeit savus jauktos atkritumus, tad tas ir maksas pakalpojums. Ja atkritumi ir sašķiroti, tad nodošana ir bezmaksas. Šī bija lieliska iespēja mums padomāt, kā mēs varam pasargāt savu dabu, šķirot un pārstrādājot atkritumus.

Brauciena nobeigumā mājupceļš sākumā veda pretējā virzienā – uz Polāro loku, uz pilsētu Rovaniemi. Tur apmeklējām Arktikas muzeju, kurā interaktīvā veidā uzzinājām daudz interesanta gan par cilvēku, gan dzīvnieku dzīvi aiz Polāro loka, redzējām ziemeļblāzmas demonstrējumus. Pēc tam laimīgu ceļu mājup un Ziemassvētku noskapu mums novēlēja pats īstākais Santa Klauss jeb somu valodā Joulupukki.

Mājās esam atgriezušies bagāti ar iespaidiem un emocijām.

Marta: – Iesaku arī citiem bērniem piedalīties šajā projektā, kurā var apmeklēt daudz interesantu valstu un uzzināt daudz ko jaunu, kā arī izbaudīt iespēju dzīvot viesģimenē, iegūt jaunus draugus.

Gabija: – Piedaloties šajā projektā, jūs attīstīsiet savas valodas prasmes, iepazīsiet dažādas valstis un tautas un pavadīsiet labi laiku.

Ligita Vernere: – Manai angļu valodas sapratnei šis laiks devis ļoti daudz, kā arī ir satikti interesanti un darbīgi cilvēki, ar kuriem ir prieks sadarboties.

Jana Smila: – Manuprāt, vislielākais ieguvums šajā braucienā bija tieši angļu valodas barjeras laušana, kā arī valodas prasmju uzlabošana un pielietošana ikdienā gan parastā sarunā, gan projekta apspriešanā, gan ekskursijas laikā. Tas ļāva mums apzināties, ka arī mēs esam pietiekoši izglītoti, lai varētu piedalīties starptautiskā projektā.

Gunita Dambe,
direktore vietniece projektu darbā

Auces vidusskolas komanda pirmajā „Comenius” projekta braucienā.
Foto no brauciena albuma

Kopā ar viesģimenēm.

Viesojās Jelgavas un Ozolnieku novada pedagogi

30. oktobrī pieredzes apmaiņas vizītē Auces pirmsskolas izglītības iestādēs ieradās Jelgavas un Ozolnieku novada izglītības iestāžu vadītāji, metodiķi un atbildīgie par pirmsskolas darbu skolās.

Pēc tam, kad bija baudīta karsta tēja un kafija, uzklusāts Izglītības nodaļas vadītāja Agra Melļa stāstījums par Auces novadu un apskatīts novada Kultūras centrs, tika iepazītas pirmsskolas izglītības mācību iestādes.

PII „Pilādītis” vadītāja prezentācijas materiālos iepazīstināja ciemiņus ar pirmsskolas izglītības iestādes vēsturi, mērķiem, uzdevumiem, veikumu audzēkņu izglītošanā, audzināšanā un attīstībā, sadarbību ar vecākiem un pašvaldību. „Pilādītis” ir izveidojušas stabilas tradīcijas, kā arī arvien rodas jauni pasākumi, kas atnāk līdz ar laiku un bērniem. Ierosmei radošam darbam tie tika piedāvāti arī ciemiņiem – „PII „Pilādītis” jauno talantu konkurss – sveiciens pilsētai Aucei vārda dienā!”, „Cirks pirmsskolas izglītības iestādē”, „Pašgatavoto leļļu darināšana”.

Ciemiņi varēja iepazīties ar skolotāju radošajiem darbiem – Žeņas Gristiņas un Inas Podbereskas „Pilmveidota un uzlabota rakstīmācīšanas vietas sadale 6 (7) gadus veciem bērniem”, Janas Blukes „Matemātisko priekšstatu veidošanas iespējas vecākajā pirmsskolas vecumā”, Laimas Kārklīnas-Zeikmanes „Mana Latvija”, Ingas Šaules „Pašgatavotie mūzikas instrumenti”, Inas Butkēvičas un Līgas Lazdas „Krāsu nedēļa”.

„Mazuli” kolēģes jau iepriekš, sazinoties ar metodiķi, bija izteikušas vēlēšanos redzēt, kā reāli notiek darbošanās ar audzēkņiem ar roku pirkstu un delnu vingrinājumu palīdzību, kas aktivizē bērnu runu, kustību orientāciju un psihiskos procesus: uzmanību, domāšanu, iztēli, atmiņu, uztveri. Šīs rotaļas aktivizē un paplašina mazuļu vārdu krājumu ar skaitāmpantu, rotaļu un dziesmiņu palīdzību un

attīsta bērnu pozitīvu emocionālo saskarsmi un pieredzi darboties kopā ar citiem bērniem un pieaugušajiem.

Vecākās grupiņas audzēkņi kopā ar mūzikas skolotāju, savām skolotājām un „Rūķu” skolotājām sniedza viesiem priekšstatu, kā pirkstiņu rotaļas iekļaujas ikdienas rotaļnodarbībās un svētku scenārijos. Kolēģēm tika piedāvāts iepazīties ar iestādē tapušajiem scenārijiem un izstrādātajiem metodiskajiem materiāliem. Viesi tika iepazīstināti ar iestādes specifiku, apskatīja grupiņas, dalījās savā pieredzē ar skolotājām. Bija patīess prieks dzirdēt atzinīgus vārdus par mūsu pirmsskolas izglītības iestādi un personālu ieguldīto darbu savas iestādes tēla izveidē.

PII „Vecauce” pieredzes apmaiņas dalībnieki tika iepazīstināti ar iestādi kopumā – apkārtni, grupām, pārtikas un veļas mazgātavas blokiem, kabinetiem – medmāsai, logopēdei, metodiķei, vadītājai. Viesiem tika stāstīts par iestādes tradīcijām pedagogiskajā darbā – temata „Mana drošība” izziņošanu, sadarbību ar vecākiem – Miķeļdienas svinēšanu bērnuudzā, izsoli, kuras laikā tiek savākti līdzekļi kāda konkrēta mērķa realizēšanai, iestādes avīzes izdošanu, ēdināšanu un medicīnisko aprūpi, kā arī nākotnes iecerēm. Prieks bija satikties ar kolēģēm no Jelgavas novada, pie kurām būs pieredzes apmaiņas braucienā, īpaši ar Glūdas pagasta PII „Taurenitis” vadītāju, bijušo aucionieci V. Sāviču.

Pēc pusdienām viesi sekoja jaukajam stāstījumam un gājienam pa Vecaues pili. Noslēgumā Jelgavas puses pedagogi devās uz Karaļavotiem.

Paldies pirmsskolas izglītības iestāžu vadītājām Aijai Ginterei-Miknei, Inītai Bilkštei, Elītai Kalniņai un pedagogiem, Kultūras centra darbiniekiem Laimai un Egilam, novada skolu datortikla administratoram Jānim Sarcevicam, Vecaues pils pārvaldniecei Inesei Kaminskai un ēdnīcas vadītājai Valdai Kudīnai, Tūrisma informācijas centra vadītājai Sintijai Upmanei!

Sagatavoja Sarmīte Šmite

Visas kolēģes kopā pie Vecaues pils.

Atklātā nodarbība „Mazuli”.
Foto no pasākuma albuma

Prāta spēlēs „Zemgale-2012” pie balvām tiek Auces skolēni

No 1. līdz 3. novembrim Dobeļē notika 12. starptautiskās Prāta sporta spēles „Zemgale”, ko rīkoja Dobeles Bērnu un jauniešu centrs ar novada pašvaldības atbalstu un sadarbībā ar Latvijas Pašvaldību savienību, Latvijas asociāciju „Domāšanas attīstība”, spēlēs iekļauto sporta veidu federāciju, citām ieinteresētām organizācijām un privātpersonām.

Pirmā diena bija atvēlēta jaunākajiem Prāta sporta spēļu dalībniekiem – pirmsskolas izglītības iestāžu audzēkņu komandām. Spēlēs „Rādi, ko Tu vari” savas izglītības iestādes pārstāvēja: **PII „Kāpēcīši”** (Alans Labanauskis, Anastasija Būmane, Reinis Buļš, skolotāja Agita Valaine); **Auces vidusskolas sagatavošanas grupa** (Pēteris Gristiņš, Agrita Šķilte, Dilans Eizengrauds, skolotāja Sniedzīte Juhimenko); **PII „Vecauce”** (Simona Marta, Kristiāns Brahmanis, Alise Klepeca, skolotāja Sandra Brūna); **PII „Pilādžītis”** (Aksels Žvibulis, Reinis Žukauskis, Katrīna Sāra Stankeviča, skolotāja Žeņa Gristiņa); **PII „Rūķīši” Bēnē** (Linda Garbile, Anna Adriana Prudņikoviča, Agnija Paplovska, skolotāja Antra Fedotova).

Otrajā dienā norisinājās „Prāta spoguļis”. Risinājās prāta divcīņa skolu komandām. Auces vidusskolu Prāta divcīņā (GO un 8x8 dambretes spēle un uzdevumi) pārstāvēja 3.c klases audzēknis Markuss Valentīns Kāpostīņš, Eduards Ceļmāls (2.a klase), Undīne Barvida (6.a), Linda Mežule (4.a), Marta Ziņģe (8.a) un Anete Bluķe (9.b).

Pirmo reizi bija iespējams spēlēt KENOSU. Tā ir Latvijā izgudrota stratēģiska un taktiska galda spēle, apvienojot novusa, biljarda un kērlinga elementus. Notika iepazīšanās demonstrējumi un spēles ar sacensību elementiem. Noteikumi bija pieejami spēļu vietā, varēja izveidot komandas trīs cilvēku sastāvā un pamēģināt. Šeit pie uzslavas un saldās balvas tika 3.c klases skolēns Markuss Valentīns Kāpostīņš, kura komandas biedri bija no cita Latvijas novada.

Pedagogi tajā pašā laikā noklausījās Maskavas Pedagoģiskās universitātes profesora Borisa Rižova

lekcijas par tematu „Mācīšanās motīvu veidošana skolēniem”.

Trešajā dienā notika Prāta spēles „Zemgale 2012”. Spēkiem mērojās jaunie dambretisti. No Auces vidusskolas piedalījās Laura Bluķe (6.a klase), Anete Bluķe (9.b), Linda Mežule (4.a), Kristīne Mikšta (10.b), Marta Ziņģe (8.a), Toms Ziņģis (10.a), Eduards Bergmanis (11.a). Bēnes vidusskolu pārstāvēja Aldis Galmins, Laura Siksa (8. klase), Anna Patrīcija Sirme, Diāna Jansone (5. klase).

Uzvarētāju godā tika Auces vidusskolas 11.a klases audzēknis **Eduards Bergmanis (1. vieta)** un 4.a klases skolniece **Linda Mežule (3. vieta)**. 2011. gada spēlēs Eduards bija otrais, Linda – devītā. Pēc balvu saņemšanas, gluži kā lielajā sportā, abus sportistus uzrunāja kuldīdznieku treneris, sporta meistars Rudolfs Tomass (16 – kārtējs Valsts čempions, daudzu starptautisku turnīru uzvarētājs) un uzaicināja 17.–18. novembrī piedalīties K. Ernstonā turnīrā Kuldīgā.

Agris Mellis,

Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītājs

Prāta spēļu 3. vietas ieguvēja Linda Mežule.

Autora foto

Auces vidusskolas audzēkņu sasniegumi sportā

Futbols

Septembrī tradicionāli pie mums notiek Auces vidusskolas kausa izcīņa, kurā piedalās komandas no bijušajām Dobeles rajona skolām. Šajā lielajā konkurencē mūsu zēni un meitenes bija neviesmīgi, tāpēc pārējās komandas varēja sacensties tikai par 2. un zemākām vietām.

Meiteņu zelta medaļas kaldināja Eva Salmgrieze, Antra Salmgrieze, Amanda Bekere, Līga Holodņikova, Ieva Krūmiņa, Eva Mikšta un Evelīna Pumpure.

Zēnu spēle neatstāja pārējām komandām nekādas cerības. Auceniekus pārstāvēja Alens Zemturis, Gvido Bulvāns, Erlends Bergmanis, Endijs Račko, Intars Jomants, Agris Urbelis un Egils Jonušs.

Pirmo reizi liela mēroga sacensībās futbolā piedalījās mūsu skolēni no speciālām klasēm. Bērzupe internātskolā notika futbola turnīrs, kas bija pulcinājis 12 komandas ar bērniem ar speciālajām vajadzībām no visas Latvijas. Mūsu skolas puīši ieguva 5. vietu un palika no fināla spēlēm tikai viena vārtu guvuma attālumā. Zēni ir gatavi trenēties un nākošajās sacensībās iegūt kādu godalgotu vietu. Komandā spēlēja Emīls Stalidzāns, Kristaps Stalidzāns, Atis Vaļulis, Emīls Eidints, Mārcis Salmgriezis un brāļi Artjoms, Vadims, Maksims Zujevi.

Handbols

Septembra pašā izskaņā devāmiem cauri visai Latvijai uz Igaunijas pilsētu Pelvu, kur piedalījāmies starptautiskajās sacensībās. Pretiniekos bija komandas no Krievijas, Somijas, Lietuvas, Latvijas un Igaunijas. Konkurenti ļoti spēcīgi, bet tas ne-

traucēja mūsu zēniem, kuri dzimuši 1998. un 1999. gadā, iegūt 3. vietu. Komandā spēlēja Erlends Bergmanis, Atis Križjūs, Endijs Račko, Emīls Kurzemnieks, Intars Jomants, Agris Urbelis, Egils Jonušs.

Vieglatlētika

Drēgnais rudens neietekmēja mūsu skolas brašo atlētu rezultātus, un tikai retais no auceniekiem palika bez godalgotās vietas. 1. vietas dažādās disciplīnās un vecuma grupās ieguva Anna Katarska (bumbiņas mešana), Sandis Butkus (60 m skriešana), Toms Eglītis (bumbiņas mešana), Adrija Šķilta (bumbiņas mešana), Agris Urbelis (bumbiņas mešana), Raivis Juhna (tāllēkšana), Alens Zemturis (bumbiņas mešana), Sarma Fabriciusa (100 m skriešana), Liene Krūmiņa (1600 m skriešana), Āris Zvirbulis (lodes grūšana), Inta Mikšta (lodes grūšana).

2. vietas ieguvēji: Dāvis Skrandā (tāllēkšana), Intars Jomants (bumbiņas mešana), Oskars Aleksandrovičs (300 m skriešana), Ieva Krūmiņa (1000 m skriešana), Aldis Frīdbergs (tāllēkšana), Egils Jonušs (bumbiņas mešana), Ainārs Apals (lodes grūšana un šķēpa mešana).

3. vietu izcīnīja: Nils Samulis (bumbiņas mešana), Maija Jamante (60 m skriešana), Adrija Šķilta (tāllēkšana), Raivis Juhna (300 m skriešana), Eva Salmgrieze (bumbiņas mešana), Inta Mikšta (šķēpa mešana).

Novēlam mūsu sportistiem labus rezultātus gan sacensībās, gan mācībās!

Lauris Špels,
sporta skolotājs

Novada Kultūras centrā

(Lilita Zāmele, tel. 63745282)

- **24. novembrī plkst. 15.00** novada Kultūras centra amatierteātra „Kopā” izrāde „Tās dullās Paulīnes dēļ”.
- **26. novembrī plkst. 16.00** animācijas filma bērniem „Gaisa spēki”, ieeja Ls 0,50. Plkst. 18.00 kinofilma „Sapņu komanda. 1935”. Ieeja Ls 1.
- **2. decembrī plkst. 15** Adventes koncerts. Piedalās vokālā grupa „Solem”.
- **4. decembrī plkst. 18.00** Ziemassvētku eglis iedegšana pilsētas laukumā.
- **6. decembrī plkst. 10.00** muzikāla Ziemassvētku pasaka „Ziemassvētki kažķša dzirnavās”. Ineses Zanderes un Valda Zilvera dziesmas. Galvenajā lomā – Jānis Skanis. Ieeja Ls 1.
- **9., 16., 23. decembrī plkst. 15.00** – Adventes koncerti.
- **17. decembrī plkst. 10.30** Leļļu teātra izrāde.
- **20. decembrī plkst. 18.00** Ideju centrā – Bluķa vakars ar kuku putras ēšanu un folkloras kopas piedalīšanos.
- **31. decembrī plkst. 1.00** Gadumijas balle.

Bēnes tautas namā

(Ingrīda Rozenfelde, tel. 28295001)

- **24. novembrī plkst. 15.00** Krimūnu amatierteātra „Skats” izrāde, komēdija „Kredits”. Režisore Anita Riekstiņa. Ieeja Ls 0,50.
- **25. novembrī Mirušo piemiņas dienas pasākumi**
- Īles kapos plkst. 11.30
- Auces pilsētas kapsētās:
 - Vecajos Lāčkalna kapos – plkst. 12.30
 - Jaunajos Lāčkalna kapos – plkst. 13.00
 - Sniķerkalna kapos – plkst. 13.30
- Bēnes pagasta kapsētās:
 - Uzkures kapos – plkst. 15.00
 - Krūškalnes kapos – plkst. 15.30
 - Gailišu kapos – plkst. 16.00 (izbraukšana plkst. 14.50)
 - Ciroles kapos – plkst. 17.00 (izbraukšana plkst. 16.30)
- Pasākumā piedalās Īles vokālais ansamblis „Spārni”.
- **13. decembrī plkst. 17.30** Ziemassvētku eglis iedegšana Bēnē. Jaunajā tirgus laukumā bērnus, vecākus un citus bēneniekus gaidīs Pārsteiguma tēli – Rosīgā Ruksīte un Drosmīgā Lācenīte. Būs iespēja iesaistīties kopīgā piedzīvojumā ar līdzdarbošanos rotaļās. Lūdzu, katrs paņemiet brīnumsvēti, lai kopā varam sarīkot skaistu salūtu mūsu eglītei!

Vītiņu tautas namā

(Raisa Adamaite, tel. 25976679)

- **7. decembrī plkst. 18.00** Ziemassvētku eglis iedegšana.
- **15. decembrī** pensionāru vakars.
- **22. decembrī** Ziemassvētku koncerts. Disko balle.
- **23. decembrī plkst. 15.00** Ziemassvētku pasākums bērniem.

Īles tautas namā

(Sintija Liekniņa, tel. 26133692)

- **23. decembrī plkst. 11.00** Ziemassvētku pasākums bērniem.
- **Plkst. 19.00** Ziemassvētku sarīkojums senioriem.
- **Plkst. 22.00** Ziemassvētku balle visiem.

Ūkru tautas namā

(Gunta Razdovska, tel. 63729236)

- **22. decembrī plkst. 15.00** Ziemassvētku koncerts. Piedalās Vītiņu tautas nama amatiermākslas kolektīvi.
- **26. decembrī plkst. 11.00** Ziemassvētku vecītis ciemos gaidīs pirmsskolas un sākumskolas vecuma bērnus.
- **29. decembrī plkst. 21.00** balle kopā ar grupu „Naktspuņi”. Ieeja Ls 3.

Lielauces tautas namā

(Dace Čunka, tel. 26566440)

- **7. decembrī plkst. 18.00** Ziemassvētku eglis iedegšana.
- **15. decembrī plkst. 15.00** Auces novada Kultūras centra amatierteātra „Kopā” izrāde „Tās dullās Paulīnes dēļ”. Ieeja Ls 0,50.

Apsveicam jubilārus!

Auces novada pašvaldība apsveic visus novembra jubilārus un īpaši

Almu Rumbu 93 gadu jubilejā, Vecaucē,
Zentu Strautiņu 90 gadu jubilejā, Aucē,
Valēriju Buli 90 gadu jubilejā, Aucē,
Veltu Balševicu 85 gadu jubilejā, Vītiņos,
Valeriju Baumani 80 gadu jubilejā, Aucē,
Arvīdu Rikmani 80 gadu jubilejā, Aucē,
Jevgeņiju Starikovu 80 gadu jubilejā, Vecaucē,
Verneru Stepēnu 80 gadu jubilejā, Iē,
Rūtu Reņķi 80 gadu jubilejā, Lielaucē,
Konstanciju Treili 80 gadu jubilejā, Aucē!

Intervija

Labā „atkarība” – laiks, kas pavadīts stellēs

Ieejot Bēnes pagasta „Kviesišu” mājas jumbistabiņā, ko saimniece, tautas daiļamata meistare RITA RAZDOVSKA dēvē par savu darbnīcu, pārņem sajūta kā svētnīcā, jo visapkārt ir lietas, kas uzrunā – ar vienreizīgu radošumu, ar šo lietu darinātājas gara spēka, prasmes, pieredzes, darbīguma un tautas tradīciju godāšanas apliecinājumu. Savā neatkārtojamā rakstu valodā uzrunā visdažādākie darinājumi – zemgaļu tautiskās jostas, dvieļi, segas, lakāti, tamborējumi, spilveni... Vēl nesen par to visu varēja priecāties ikviens, kurš Bēnē apmeklēja Ritas Razdovskas darbu personālizstādi, par kuru viņa ar smaidu sacīja: – Riktējos uz to jau gan ilgi – divdesmit gadus...

Bet pavisam rokdarbos aizvadīti turpat četri gadu desmiti, un par tiem – šodienas saruna.

– Redzu, jums te divējas stelles. Vai pašu taisītas?

– Jā, abas ir mana vīra gatavotas. Nu jau tām būs četrdesmit gadu. Nākošgad mūsu studijai „Bēne” būs četrdesmit gadu, un gandrīz tikpat ir arī manām stellēm. Es studijā esmu no pirmās dienas, pirmajā darbošanās gadā man vēl stelli nebija, bet drīz mazās tika uztaisītas, pēc tam – arī lielās. Vēl divas stelles es iegādājos, bet tās pašlaik ir Ukros pie vedeklas Guntas, kura arī auž.

– **Kā pati pievērsāties aušanai? Droši vien mammas vai vecmammas iespaidā?**

– Mana mamma bija no Latgales, jaunībā atnāca te, uz Bēni. Viņai, protams, bija pašas austi palagi, divieļi. Vecmāte no tēva puses arī prata aust. Senāk taču lauku cilvēkiem katrās mājās bija stelles – auda vadmalu, audumu krekliem, zirga dekus... Es jau ar rokdarbiem esmu visu laiku nodarbojusies – adu, tamborēju. Kad 1973. gadā Bēnē nodibinājās pulciņš, sāku tur iet ar pirmo dienu. Nemaz citādkā nevarēju iedomāties. Tāpat bija ikdienas darbs, bet pulciņā dažkārt darbojos līdz vienpadsmitiem vakarā. Tolaik dzīvoju Bēnes centrā, bet bija jau tāpat gabaliņš, ko iet.

– **Kas bija pirmais audums pulciņā?**

– Grūti tagad atcerēties. Bet viens no pirmajiem bija bārkstainais spilvens un tādās pašās krāsās – sega. Tā pamazām, pamazām ir strādāts.

– **Droši vien nav prāta darbs vaicāt, cik darinājumu pa šiem gadiem ir tapuši.**

– Vai, to nu nevar gan... Kādreiz jaunībā strādāju arī baltos darbus, izšuvu. Tagad jau arī vēl nedaudz izšuvu. Bet galvenokārt ir aušana. Tajā tik traki acis nemaitā. Arī rokas vai kājas nesāp. Drīzāk otrādi: gadās, ka vasarā, kad vairāk darba saimniecībā un stellēs tik bieži netieku, šķiet, kājas kļūst stīvākas. Laikam jau tām ir vajadzīgas tās stelli paminās. Un, ja kādu laiku netieku stellēs, kļūstu gandrīz vai nikna. Tā ir gluži kā atkarība. Virs jau dažkārt purpina. Bet ko tad citu sadarīt?

– **Vai katru dienu pievērsāties aušanai?**

– Tagad vairs nē. Agrākos gados gan. Savulaik pāris ga-

dus strādāju par audēju arī „Daiļradē”. Vēlāk – tikai tik, cik mājās.

– **Pieļauju, ka strādāt „Daiļradē” nebija tik aizraujoši – tas tomēr bija ražošanas, nevis radošs process?**

– Daļēji jā. Bet es centos segām rakstus mainīt, ko drīkstēja darīt. Vajadzēja tikai ievērot noteiktos segas izmērus un aušanas tehniku.

– **Redzu, ka jūsu darbnīcā ir daudz skaistu, krāsainu spilvenu, segas, jostas, dvieļi. Kas no visa šī klāsta ir pašai vismīļākais darbs?**

– Tie ir dekoratīvie spilveni. Krāsas, jā, tās ir sulīgas, kā jau Zemgalē. Kur ņemu rakstus? Veco laiku grāmatu man nav, jo mamma un vecmamma tādus darbus netaisīja. Raksti ir no šolaiku grāmatām, kaut ko pati pielieku klāt, kaut ko atmetu nost. Gluži oriģinālus pēc rakstiem netaisu. Izmēri un rakstu veidošana jau ir iegūjusies un zināma. Un arī mana vedekla spilvenus pulka noaudusi. Es jau teicu – vai tad neapnik tie spilveni? Varētu tagad pievērsties lina audumiem. Neko pretī neteica, sarīkētjām viņai otras stellas lina darbiņiem.

– **Man šķiet, tā ir lieliska izjūta – apzināties, ka ģimenē ir jūsu sirds darba turpinātāja?**

– Protams. Arī mana mazmeita labprāt austu, taču strādā par šuvēju uzņēmumā „Nybo” un aušanai vienkārši neatliek laika. Bet, kamēr mācījās vidusskolā, šo to nelielu arī noauda, arī tamborēja.

– **Vai Tautas lietišķās mākslas studijā „Bēne” ir daudz jauniešu, kas grib no pieredzējušajām audējām mācīties šīs prasmes?**

– Vienu laiku nebija neviens gados jaunas. Tad aizpagājušogad atnāca viena četrdesmitgadniece, pēc laiciņa – vēl pāris. Nu mums ir četras jaunākas dalībnieces. Daudz jau neesam arī kopumā: kādreiz bijām ap četrdesmit, tagad kopā ar adītājām esam sešpadsmit. Ir mums arī kopīgas pasēdēšanas, ne tikai rokdarbu strādāšana.

– **Droši vien gan ģimenes locekļi, gan draugi var priecāties par jūsu dāvinātajiem rokdarbiem?**

– Jā, esmu apdāvinājusi gan radus, gan draugus.

– **Kur ņemat materiālus saviem darinājumiem? Dzijas, diegi taču maksā ne mazu naudu.**

– Mums ir izveidojusies sadarbība ar uzņēmumu „Klippan Saule”, no kura varam dabūt materiālus lētāk. Cenšamies izmantot visas iespējas, lai dzijas, diegus lētāk nopirktu. Viēna no mūsu studijas dalībniecēm pati audzē aitas un iegūst vilnu. Ja dzijas jāpērk veikalā, tad neatmaksājas strādāt, jo segi vajag vairāk par kilogramu. Bet, ja pienāks laiks, ka būs jāpērk, tad pīrks, ja negrib atmet aušanai ar roku...

– **Daiļamata meistarū un vispār rokdarbu pratēju darinājumi noteikti nav naudā novērtējami.**

Un tomēr – saprotama ir vēlme saņemt arī šādu gandarījumu. Vai cilvēki šolaik pērk rokdarbus?

– Jāatzīst – ļoti maz. Tagad varbūt nedaudz vairāk, bet 90. gadu beigās bija ļoti bēdīgi: mēs aizbraucām uz gadatirgu Brīvdabas muzejā un ietīrģojām vien tik, lai sanāktu atpakaļceļam mājās... Bet braucām vienalga. Nu jau nevaram sūdzēties. Mūsu darbi patīk ārzemniekiem. Bēnes draugi norvēģi, kad atbrauc, tos iegādājas. Arī mūsu cilvēki rokdarbus novērtē, bet viņiem jau nav, par ko nopirkt. Skatās, priecājas un saka: „Vajadzētu, bet maciņš neatļauj...” Dažs teic, ka dārgi. Bet to nepadoma, ka, pat nerēķinot darbu, līdzekļi ir ieguldīti dabīgajos materiālos, kas kļūst arvien dārgāki. Taču taisnība ir tiem, kuri saka – ar mākslu maizi nenopelnīt.

– **Atliek tikai radīt šo skaistumu savam un citu priekam. Cik bieži piedalāties izstādēs?**

– Iznāk katru gadu. Darbus vedam uz Rīgu, uz Brīvdabas muzeju, kur nu kuro reizi. Arī pašām uz vietas ir izstādes. Mani darbi bijuši arī Igaunijā, Maskavā, Srilankā. Jā, ir prieks par to, kas paveikts, un apziņa, ka tas ir pašas un kā nevienam citam.

– **Atgriezīsimies mazliet vēl Bēnē, kas šogad svin lielu jubileju. Kas jūs šeit visu mūžu noturējis?**

– Bēnē ir labi cilvēki, šīs vietas patrioti. Puse no maniem kādreizējiem klasesbiedriem dzīvo Bēnē. Nekur prom nav devušies. Un taisnība ir – kur tu skrīsi? Kur būs labāk? Tepat aiz meža ir mana tēva mājas, kur esmu dzimusi un augusi, dzīvojam mana vīra mājās. Apprecējamies, sākām strādāt. Varbūt jaunībā arī būtu kur projām aizskrējuši, bet, atzīstu, tolaik vienā ziņā bija „verģu laiki”: es strādāju kolhozā par grāmatvedi, un no kolhoza ārā nelaida citur strādāt. Nezinu, vai tas bija likums vai kā citādi, bet nevarēja aiziet citur. Un varbūt arī bija labi – bija kārtība, nevis tāda apkārt „skriešana” kā tagad.

– **Paldies par sarunu! Lai arī turpmāk izdodas skaisti raksti!**

Sarmīte Šmite
Autores foto

Auces novada pašvaldības bezmaksas informatīvais izdevums «Auces Novada Vēstis» iznāk reizi mēnesī, un tā iznākšanas laiks ir saistīts ar novada domes ikmēneša sēdi.

Materiāli kārtējam numuram iesniedzami katrā mēneša pirmajā nedēļā. Aicinām arī novada iedzīvotājus kļūt par «Auces Novada Vēstu» veidotājiem, informējot par interesantiem cilvēkiem, notikumiem, faktiem. E-pasts sarmite.smite@dome.auce.lv, tālrunis informācijai – 29197126.

Izdevums sagatavots un iespiests SIA «Talsu tipogrāfija». Tirāža 3000 eks.